

تا دُنیا نەبێن، با بێرێار نەدەین

له ٢٠٠٤/١١/٢٤ هه‌ر له‌م ساڵه‌دا، بابه‌تیك له‌ ژێر ناوی «ناوێك وه‌سه‌ر ژیا‌ن و به‌رهمه‌می هونه‌رمه‌ندی كورد، خه‌لیلی سه‌ددیقی» بڵاوكرده‌وه. له‌ په‌راوێزدا ئاماژه‌یه‌كهم كردبوو كه‌ مه‌به‌ستم گه‌رگه‌رفته‌كانی نووسه‌ری كورد بوو له‌ ناوخۆی وڵات؛ كه‌ چلۆن نووسراوه‌یه‌كی ساكار و ئاسایی ده‌بی ئه‌مده‌ست و ئه‌وده‌ست بكا و سه‌ر به‌ چه‌ند ما‌ل و چه‌ند دمه‌رگان دا‌بكا، تا له‌ گۆشه‌یه‌كی ئه‌م جیهانه‌دا ڕووناکی ببینی. چونكه‌ كاتی خۆی نووسراوه‌كه‌ له‌ گۆهاری گزینگ دا بڵاو كرابوو، به‌رپرسی گۆفاره‌كه‌، كا‌ك س.ج هێرش ئه‌و ئاماژه‌یه‌ی به‌ سكا‌لا له‌سه‌ر خۆی مانا كرده‌بوو. له‌كاتێكدا حوكم نه‌بوو هه‌موو گه‌لییه‌كه‌ بكه‌وێته‌ سه‌ر ئه‌و، چونكه‌ چه‌ند ده‌ستی تریشی كرده‌بوو. كه‌چی به‌ پشوویه‌كی سواره‌وه‌ و به‌په‌له‌، له‌ ١١/٢٥ دا وه‌لامێكی توند و تیژی به‌ كۆمه‌لیك به‌لگه‌ و ده‌ستخه‌ته‌وه‌ دا‌یه‌وه‌؛ كه‌ من له‌ كاتی بێینی ئه‌و وه‌لامه‌دا، هه‌ستم ده‌كرد له‌ به‌رامبه‌ر بازپرسیکی تووڕه‌دا ڕاوه‌ستام و هه‌رچی زووتر به‌ تاوانی دزی، بپیری ده‌ستپه‌راندنم بۆ دهرده‌چی.

هه‌ر وه‌ك ئه‌و نووسیبووی (هێژ به‌ خزمه‌تی نه‌گه‌یشتووم)، منیش به‌داخه‌وه‌ (هێژ به‌ خزمه‌تی جه‌نابیان نه‌گه‌یشتووم) به‌لام له‌ ڕێگه‌ی گۆفاره‌كه‌یه‌وه‌ پێوه‌ندیم له‌گه‌ڵیان هه‌بووه‌ و هه‌ندێ بابه‌تی وا كه‌ بڵاوكرده‌وه‌كه‌ی له‌ ناوخۆی وڵاتدا بۆ من نه‌ده‌لوا، له‌ ڕێگه‌ی جه‌نابیانه‌وه‌ بڵاوم كرده‌وته‌وه‌ و هه‌موو جاریش له‌گه‌ڵ ده‌ستخۆشی لێكردن و دا‌وی به‌رده‌وامكردنی هاوكاری له‌لایه‌ن جه‌نابیانه‌وه‌ ڕووبه‌ڕوو بوومه‌وه‌. منیش له‌و بابه‌ته‌وه‌ سپاسوێژم و چجار نه‌ ڕووبه‌ڕوو و نه‌ پاشمه‌ گله‌ و گازنده‌یه‌كهم لێی نه‌بووه‌.

شیوه‌ ئاخواتنی ڕێزدار س.ج هێرش له‌ وه‌لامدانه‌وه‌كه‌یدا، زۆر دوور له‌ چاره‌ڕوانیی بوو. من نه‌مزانی جه‌نابیان ئه‌و دلتیایی و متمانه‌یه‌ی له‌ كۆیوه‌ هیئاوه‌ كه‌ زۆر ڕاشكا‌وانه‌ ده‌لێ: ئایا ئه‌و ئاكار و كرده‌ری كا‌کی نووسه‌ر (م. مازیار) [=دروسته‌كه‌ی ع. مازیار ه] كه‌ زانیارییه‌كانی له‌ ڕووی نوسخه‌ی فارسیی كا‌ك به‌همه‌ن وه‌ك سه‌رچاوه‌ی ئۆرگینا‌ل كۆپی كرده‌وته‌وه‌ ما‌کیافیلیانه‌یه‌ یا... وه‌ك له‌ په‌راوێزه‌كه‌دا ئاماژه‌م پێكردبوو، من بپیریام به‌ كا‌ك به‌همه‌ن دا‌بوو به‌ر له‌ ره‌وانه‌كردنی وتاره‌كه‌م، نوسخه‌یه‌كی بنێرمه‌ خزمه‌تی تا له‌ بیرو‌را و تیبینییه‌كانی ئاگادار بم. پاشی ته‌واو كرده‌نی كاره‌كه‌ش به‌ پێی ئه‌و بپیاره‌، سه‌رجه‌م وتاره‌كه‌ی خۆم، به‌ ئه‌مانه‌ته‌وه‌ و وشه‌ به‌ وشه‌ كرده‌ فارسی و دامه‌ ده‌ست كا‌ك به‌همه‌ن تاكوو بیخوینێته‌وه‌ و له‌ دوا‌یین بیرو‌رای خۆی ئاگادارم بكا‌ته‌وه‌. بۆیه‌ش كرده‌م فارسی چونكه‌ له‌ ڕۆژه‌لات زۆر كه‌س شاره‌زای خویندنه‌وه‌ و نووسینی كوردی نییه‌. منیش به‌ ڕای خۆم پێموابوو ئه‌گه‌ر له‌ جیاتی ده‌قی كوردی، وه‌رگێڕانی فارسیی نووسراوه‌كه‌م بده‌مه‌ كا‌ك به‌همه‌ن، ئه‌و باشت‌ر تێیده‌گا. ئیدی بیری مرده‌نی خۆم كردبا، بیری ئه‌وه‌م نه‌ده‌كرد زه‌مانێك به‌وه‌ تاوانبار ده‌كرێم كه‌ گۆیا وتاره‌كه‌ی من له‌ گزینگدا، ده‌بیته‌ دزینی زانیارییه‌كانی نوسخه‌ی فارسیی كا‌ك به‌همه‌ن! پرسیاریکی سه‌رسو‌په‌هێنه‌ریش ئیستا بۆ من ئه‌وه‌یه‌ كه‌ ئه‌م وه‌رگێڕانه‌ فارسییه‌ چلۆن و بۆ ره‌وانه‌ی گزینگ كراوه‌ تاكوو ئه‌مه‌ڕۆ وه‌كی به‌لگه‌یه‌ك به‌ چا‌وی من دا‌دریته‌وه‌؟! ئه‌وه‌ش نموونه‌ی لاپه‌ه‌كانی یه‌كه‌م و دوا‌یی وه‌رگێڕاوه‌ فارسییه‌كه‌، كه‌ له‌ ڕووی ده‌قه‌ كوردیه‌یه‌كه‌، بۆ كا‌ك به‌همه‌نم ئه‌نجام داوه‌. واته‌ وه‌رگێڕا‌وی نووسرا‌وه‌ی خۆمه‌ به‌ قه‌له‌می خۆم!

